

נו:

אף על פי פרק חמישי כתובות

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

(א) ולעיל חז' קדושין י"א;
(ב) (תוספתא פסחים י"א);
(ג) נדרים ע' ע"ג;
(ד) קדושין ה' י"א (ס' ויבמות
ס"ה); (ו) ונחל רב נחל
מיתר וע"ל רש"י ר"פ נז;
ז"ה אלא לרב שמאל בר
יהודה וכו'; (ז) (קדושין י"א)
ע"ש י"ב נ"ב; וע"י חזקוני
נדרים ס' ד"ה ע"ד;
(ח) (תוספתא דביב ס"ד);
(ט) ולקמן נה"ל.

תורה אור השלם

1. וראינו אחרת וראינו
חשב דהצנן אמר וימים
או עשור אחר חלק;
בראשית כ"ה
2. ואיש כי ינקה בית
משבו עיר חומה וקויה
גאלתו עד חם שנת
מקברו וימים תהיה
גאלתו; ויקרא כ"ב כט
3. עד חדש ימים עד
אשר יצא מאפס וקויה
לכם לזרע יצא כי
מאסכם את ה' אשר
בקרבתם ויבטחו לפני
למור קויה וזה יצאנו
ממצרים; כדבר א"כ
4. וכו' כי יקנה נפש
קנין כספו הוא יאכל בו
ויולד בחרו זה ויאכלו
בלחמם; ויקרא כ"א

הנהגות הב"ח

(א) חז"ל ד"ה מלא לאו וכו'
שנתקדשה כנגד ר"ב וכן
מימי חז"ל דמרי' כמקור
מלא דמלא נוגרת ששהה
י"ב חודש ר"ה חזקוני וכו'
כ"י דקדשה נמי דלמא איירי
כשנתקדש' קודם שנתקדש:

מוסף רש"י

הואיל וחייב בעלה
במזונותיה יפ' דמקלן
שנכנסה כרשותו דמי
(וידר' ט"ו) משום
סימפון; שמה ימלא בה
חוס ומלא קידוש טעות
סימפון; כל דבר המכיל
דבר קרי סימפון עליו; כגון
סוכר היו סימפון של שטר
כענין חזקוני (ד"ה כ.)
וכאן קורא סימפון דבר
המכיל את הקדושין דבר
את המקל של ענין וקדושין
י"ב סימפון בעבדים
ליכא; לנצל את המקל;
דאי דאבראי הא קתוי
ליה; וסגר וקילען ושוש
ג"ה; נמצא ג"ה; שיהיה
ג"ה קודם לכן; ונמצא
(רש"י ב"ב ב"ב).

אין האשה אכולת כ"ו. טעמא מפרש בגמרא (ס' גמ' ואימא. מאי
ימים חודש ועשור עשרה ימים: יכולין לעכב. מלינשא עד שנגדל:
מימדא ונפקא. תמרוז כעלה שלח חולל נכסול ותנא ותנא אלא
עד שנגדל ונמלאמי כ"ך למכשיתין אחרים: להשיאם כשהיא קטנה.

שטורה הוא לה: אכל פוסקין כ"ו.
ודוקא בלא קדושין אכל קדושין
בקטנות לא עד שנגדל ותאמר
כפלוני אני רוצה: נוספין לה שלשים
יום כאלמנה. משעת אירוסין שיון
שנגדל היא מכינה מכשיתין קודם
בגרות שאינה רוצה לשהות עוד:
כפופה. כאילו חננה להכין עצמה
לנישואין: דכפולה. שנים עשר חודש
משעת אירוסין: יפ' נדרים בלא
שופות דלכ. שמעיין מיינה דנוגרת
נמי אינו חייב במזונותיה עד שמהיה
י"ב חודש: ושפופה. והכי קאמר
שנגדל לשוף שלשים והעברה ששהיה
שנים עשר חודש: בעל נמי יצאו ליה
רצון וימלא כדמין במתני' (ע"א) לפרנס
עצמו דכרי חופה: ולארוסה שלשים
יום. י"ב חודש: שאלן מפרנס לה
אלא שלשים יום ולקמן מפרש לה:
נוספין לה שלשים יום. משעת
הנדרים: שמה ימלא לה כוס. של
חודש: כנים אינה נקנין: דוכסף
מייחד לה. מאחר שהיא ון חופה
תמיד מוסיפה מבית אביה ומייחד
לה מקום שלא תפסיד מזונותיה לחלקם
לקדוניה: לקיט. ושוכרו לקיט
תנולתו: לקיט כפון. לקיט שהוא כפון
ושכר לישראל: משום סימפון. הוא
דלמא ארוסה לא תאכל תמורה עד
שיגיע זמן שחיוב במזונותיה. ולכן
סימפון הוא כינוי כגון שוכר המכיל
שטר קרי סימפון ומתו כאלשה או
כאלמה שמכיל המקח קרי סימפון.
והכל גזיר זה שמה ימלא זה מוס
ומלאו קידוש טעות ובעלים ומלאו
שאלתו וזה תמורה: אי הכי נכנסה
לחופה ולא נכנסה. קס"ד שעדיין
אינו מכיר במזמין שבה ואמאי תני
מתני' אפילו למשנה אחרונה עד
שכנסה לחופה וכו'. דקדשה משעת
וזמן דמשנה ראשונה: מידק דק
לה. כיד קדושותיו: סימפון בעבדים
ליכא. אין נוספין מנצל מקח:
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

אין האשה אכולת כ"ו. טעמא מפרש בגמרא (ס' גמ' ואימא. מאי
ימים חודש ועשור עשרה ימים: יכולין לעכב. מלינשא עד שנגדל:
מימדא ונפקא. תמרוז כעלה שלח חולל נכסול ותנא ותנא אלא
עד שנגדל ונמלאמי כ"ך למכשיתין אחרים: להשיאם כשהיא קטנה.

אין האשה אכולת בתרומה עד שתכנס
לחופה: גמ' מנא הני מילי אמר רב חסדא
דאמר קרא י'ואמר אחיה ואמה תשב הנערה
אחנה ימים או עשור מאי ימים אילימא תרי
יומי משתעי איניש הכי אמרו ליה תרי
יומי אמר להו לא אמרו ליה עשרה יומי אלא
מאי ימים שנה דכתיב ימים תהיה גאולתו
ואימא חדש דכתיב יעד חדש ימים אמרי
דנין ימים סתם מימיים סתם ואין דנין ימים
סתם מימיים שנאמר בהן חדש אמר רבי
יורא תנא י'קטנה בין היא ובין אביה
יכולין לעכב בשלמא אידי מצי מעכבא
אלא אביה אי אידי ניהא לה אביה מאי
נפקא ליה מינה סבר השתא לא ידעה למחר
מימדא ונפקא ואחיא ונפלה עליואי אמר
רבי אבא בר לוי י'אין פוסקין על הקטנה
להשיאה כשהיא קטנה אבל פוסקין על
הקטנה להשיאה כשהיא גדולה פשיטא מהו
דתימא ליחוש דלמא מעיילא פחדא
מהשתא וחלשה קא משמע לן אמר רב
הונא בגרה יום אחד ונתקדשה נותנין לה
שלשים יום כאלמנה מיתבי בגרה הרי היא
כתבועה מאי לאו כתבועה דכתבועה לא
כתבועה דאלמנה תא שמע י'בוגרת
ששהתה שנים עשר חדש רבי אליעזר
אומר הואיל וחייב בעלה במזונותיה יפ'
אימא בוגרת וששהתה שנים עשר חודש
רבי אליעזר אומר הואיל ובעלה חייב
במזונותיה יפ' תא שמע המאמר את
הכתולה בין שתבעה הבעל והיא מעכבת
ובין שתבעה היא ובעל מעכב נותנין לה
שנים עשר חדש משעת תביעה אבל לא
משעת אירוסין ובגרה הרי היא כתבועה
כיצד י'בגרה יום אחד ונתקדשה נותנין לה
שנים עשר חדש ולארוסה שלשים יום
תויבתא דרב הונא חיובתא מאי ולארוסה
שלשים יום אמר רב פפא הכי קאמר י'בוגרת
שעברו עליה שנים עשר חדש בבגרות

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלמנה: הגיע זמן ולא נישאו:
י"אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר
י'וכה כי יקנה נפש י'קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא מה מעם אמרו
אינה אוכלת שמה ימלא לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם דוכתא מייחד לה אלא מעתה
לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה השתא
מדידהו ספו ליה מדידהו אכלי רב שמואל בר י'רב יהודה אמר משום
סימפון אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי התם מידק בדיק לה
והדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישאל לא ליכול בתרומה
משום סימפון י'סימפון בעבדים ליכא דאי דאבראי הא קתוי ליה ואי
דגויא למלאכה קא בעי ושכסתר לא איכפת ליה י'נמצא ג"ה או
קוביוסטוס

ואין דנין ימים סתם מימיים שנאמר בהם חדש. והא דכתיב
ובכתה את אביה ולא אמה ירח ימים ודרשין כשליה
החולן (ויבמות דף מה): ירח שלשים ימים ולא אמר התם ימים
שנים עשר חודש משום דכתיב אלל ירח: מאי אידי ניהא לה אביה

מאי נפקא ליה מינה. משמע כיון
דלא נפקא ליה מינה הוי מרדכי
ופוחמין מכחכותה ומינה דלטו משום
דלחן האלל רוצה נקטס הקטנה
כמכותה היא מה פשעה ו"ל דהוי
לן למימר יגרשנה בלא כמזה שרי
כמכותה לאלל: בגרה יום אחד
ונתקדשה כ"ו. וא"ת ומתני' דקתני
דמשעתה נותנין לה י"ב חודש היכי
מסתת לה כיון דלחן נותנין לעולם
אלל ל' יום כנגרות דמסתתא איירי
בנתקדשה כשהיא נערה כמו שדרך
נמי ארס דאסור לקדש את כהן קטנה
ולחן פוסקין נמי על הקטנה להשיאה
ו"ל דדוקא כנגדה וא"כ נתקדשה
קאמר רב הונא דלחן לה אלא ל' יום
אלל נתקדשה קודם כנגרות יס לה
י"ב חודש משעת תביעה וטעמא
דכנגרותה קודם שנתקדשה אין לה
י"ב חודש דמסתתא הכינה כל תכשיטיה
שאל ימלא לה בעל יהא הכל מוכן
אלל נתקדשה קודם כנגרות אינה
מקדמת כנגדה היא מקדמת:

מאי לא כתבועה דכתבועה. ולא
מני לשנויי אין כתבועה

דכמלה ונשקדשה וא"כ בגרה
דפשיטא ליה לאו לאו נגר כתבועה
ו"ת מפרש דסתם האי לישנא דנגרה
משמע שנתקדשה (א) כנגד ולא קודם:
תויבתא דרב הונא חיובתא.
תומה דהכל קאי במיכתה וכו'.
נערה המאורסה (וידר' ע"ג): אמר
סוגיא סתמא דהש"ס כותיה דקאמר
אמיתיה דרבי אליעזר (והיא דנוגרת
ששהתה שנים עשר חודש) דמייתי לעיל
נוגרת ב"י יום סגן אימא נוגרת
וששהתה והיינו ככר הונא ונראה
לפרש דה"ק נוגרת ב"י יום סגן והיינו
קתני במתני' נוגרת ששהתה שנים
עשר חודש דמשעת כנוגרת לא סגי
לה כשום ענין בלא שנים עשר חודש
ב"י יום סגן כגון שקדשה לאחר
ששהתה י"ב חודש כנגרות ומשני תני
נוגרת וששהתה והשתא קתני סתם
נוגרת כנדי נערה ששהתה שנים
עשר חודש וזהו אלמנה ששהתה
שלשים יום משום דיש נוגרת שדיעה
כנערה כשנים עשר חודש כגון כגרה
יום אחד ונתקדשה ויש נוגרת שדיעה
כאלמנה כגון עמדה י"ב חודש
כנגרותה ונתקדשה והשתא אמר
דלא ככר הונא ודפירוש דסוגיא
דסתם אין להלחין כ"ל:

לקיט כהן כ"ו. מעשיר לא פריך
דלא שמיט שאלל כניט
ישראל וגם אין רגילין להולין תרומה
עמהם אלל לקויות רגילין להשתכר
עם ישראל ופעמים מתפרנסים משל